

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/350/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1311205241
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1311205241.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci navrhovateľa: E. U., V. L. XXXX/XX, V., zastúpeného JUDr. Petrom Škultéty, advokátom so sídlom Heydukova 3, Bratislava, proti odporcovi: MAGETRA SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Pluhová 2, Bratislava, IČO: 35 939 974, zastúpenom: KANISOVÁ & KANIS, Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Špitálska 10, Bratislava, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 22. októbra 2014, č.k. 43C/75/2011-279, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že určuje, že okamžité skončenie pracovného pomeru odporcu s navrhovateľom zo dňa 08.03.2011, je neplatné.
Vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec mu v tejto časti v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvého stupňa návrh; ktorým sa navrhovateľ domáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy; navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 2.981,26 eur a o povinnosti nahradiť trovy konania štátu si vyhradil rozhodnúť po právoplatnosti rozsudku. Vychádzal zo zistenia, že účastníci konania uzatvorili dňa 31.08.2009 pracovnú zmluvu, na základe ktorej navrhovateľ vykonával prácu vodiča nákladného motorového vozidla v rámci vnútroštátnej a medzinárodnej nákladnej a cestnej dopravy. Listom zo dňa 08.03.2011 odporca okamžite skončil s navrhovateľom pracovný pomer pre závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktorého sa mal dopustiť tak, že v noci z piatka 04.03. 2011 na sobotu 05.03.2011 ukradol odporcovi v priemyselnej zóne mesta Z. (V.) pohonné hmoty, keď bezpečnostná spoločnosť poverená strážením tejto priemyselnej zóny oznámila odporcovi, že navrhovateľ bol osobne videný v uvedenom časovom vymedzení ako tankuje pohonné hmoty do svojho súkromného vozidla a do kanistrov. Výsledky vykonaného dokazovania po právnej stránke posúdil podľa § 79 ods. 1, § 68 ods. 1 písm. b/, § 68 ods. 2, § 77 Zákonníka práce a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Konštatoval, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany odporcu spĺňalo všetky formálne náležitosti jeho platnosti, dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru bol riadne vymedzený tak, že ho nebolo možné zameniť s inými dôvodmi a rovnako odporca preukázal dodržanie subjektívnej a objektívnej prekluzívnej lehoty pre uplatnenie dôvodov okamžitého skončenia pracovného pomeru. Uviedol, že pri hodnotení intenzity porušenia pracovnej disciplíny prihliadol aj na celkovú úroveň pracovnej disciplíny na pracovisku odporcu, pričom intenzitu porušenia pracovnej disciplíny posudzoval podporne v kontexte s výpoveďou navrhovateľa. Pokiaľ navrhovateľ predložil tankovací bloček zo dňa 05.03. 2011 o 6.30 hodine na sumu 60,02 eur za natankovaných 46,03 litra nafty a výpis z účtu zo dňa 05.03.2011 o vykonaní platby z účtu 60,02 eur za odber 46,03 litra nafty, podľa

pokladničného bloku konštatoval, že táto obrana navrhovateľa, ktorou sa snažil vyvrátiť náležité odporcom dôkazne preukázané jeho protiprávne konanie z priamych dôkazov, nebola spôsobilá vyvrátiť dôkazne preukázané skutkové zistenia odporcu ako nepravdivé tým, že navrhovateľ na škodu odporcu vôbec netankoval pohonné hmoty do svojho osobného vozidla ako aj do svojich kanistrov. Uviedol, že ani doklad o kúpe pohonných hmôt a ani výpoveď navrhovateľa, že nasledujúci deň na verejne prístupnej čerpacej stanici tankoval pohonné hmoty pre osobnú potrebu nevyvracia právne významnú skutočnosť, že navrhovateľ nemohol vôbec tankovať pohonné hmoty do svojho osobného motorového vozidla a kanistrov. Zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že odporca zvolil primeraný prostriedok disciplinárneho postihu k preukázanému porušeniu pracovnej disciplíny zo strany navrhovateľa, a preto jeho návrhu nevyhovel. Nakoľko navrhovateľ nepreukázal bezdôvodné skončenie pracovného pomeru odporcom, zamietol aj jeho nárok na náhradu mzdy. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 13 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. O náhrade trov konania štátu si vyhradil rozhodnúť samostatným uznesením v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku z dôvodu, že v prejednávanej veci vznikli trovy konania štátu za preklad svedeckej výpovede.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie dôvodiac tým, že v konaní došlo k vadám, ktorými mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil a jeho rozhodnutie je pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Zdôraznil, že v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno odporcu, ako zamestnávateľa, preukázať dôvodnosť a platnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru. Vytýkal súdu prvého stupňa, že s vykonanými dôkazmi sa vysporiadal len po formálnej stránke, ale nie po materiálnej stránke, nekonkretizoval a ani neuviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, z ktorých dôkazov mal preukázané, že porušil pracovnú disciplínu, teda akým spôsobom, kedy a kde k jej porušeniu došlo a čím bol spôsobený jej stupeň závažnosti a ani nešpecifikoval, ktoré skutočnosti v jeho výpovedi ho viedli k tejto úvahe. Z odôvodnenia rozhodnutia preto nie je jasné, na základe akých skutočností dospel súd prvého stupňa k presvedčeniu, že tvrdenia odporcu boli v prvostupňovom konaní náležité dôkazne preukázané. Vytýkal súdu prvého stupňa, že ním predložené listinné dôkazy vôbec nevyhodnotil, hoci mali bezprostredný vecný vzťah k prejednávanej veci a preukazovali ním tvrdené skutočnosti a v rozpore s obsahom týchto ním predložených listinných dôkazov vyhodnotil aj jeho výpoveď a výpoveď svedka, čím dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a v dôsledku toho aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Argumentoval, že odporcom predložený dôkaz - list zo dňa 07.03.2011, ktorý nebol podložený žiadnym dôkazom, nepreukazuje skutočnosti, ktoré boli zo strany odporcu dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru. Na preverenie skutočností uvádzaných v tomto liste mohol odporca ako dôkaz predložiť kamerový záznam monitorovaného objektu, ako aj písomnú správu, ktorú bola bezpečnostná služba povinná vyhotoviť v prípade zistenia nedovoleného konania zamestnancov odporcu. Poznamenal, že odporca si proti nemu neuplatnil náhradu škody, nepodal ani trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu krádeže. Argumentoval, že ani z výpovede svedka nevyplýva, že by z jeho strany došlo k tvrdenému porušeniu pracovnej disciplíny, keď svedok na všetky otázky odpovedal len všeobecne s tým, že ak sa niečo stalo, čo nebolo normálne, tak určite vyhotovil písomnú správu, a že si spomína len na to, že sa to týkalo nejakej kanistry. Svedok nepotvrdil, že by sa dopustil krádeže tým, že by čerpal pohonné hmoty na úkor odporcu do svojho osobného motorového vozidla a do kanistry. Mal za to, že výpoveď svedka nepotvrdila, že by sa dopustil porušenia pracovnej disciplíny. Poznamenal, že svedok navyše neodpovedal na otázky, ktoré mu boli predložené v celom rozsahu, keď sa nevyjadril k otázkam technického charakteru, teda či vôbec bolo možné tankovať - čerpať palivo do osobného motorového vozidla z toho istého stojana, z ktorého sa čerpá palivo do kamiónov. Výpoveď svedka bola z celkového pohľadu neurčitá a nehodnoverná, keď sa svedok nevedel vyjadríť ani k listu zo dňa 07.03.2011. Zotrvával na tom, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany odporcu bolo len účelovým prostriedkom, aby sa ho mohol zbaviť vzhľadom na jeho osobný postoj, ktorý zaujal voči jeho praktikám, ktoré poškodzovali zamestnancov, keď odmietol porušovať všeobecne záväzné právne predpisy v oblasti medzinárodnej dopravy stanovujúce maximálnu záťaž nákladu z dôvodu postihov, ktoré by mu v tejto súvislosti hrozili zo strany štátnych orgánov. Zotrvával na svojom tvrdení, že nádrž kamióna dotankoval doplna dňa 05.03.2011 okolo 5.30 hodine ráno a následne natankoval svoje osobné motorové vozidlo na verejnej čerpacej stanici vzdialenej približne 10 kilometrov, o čom predložil ako dôkaz doklad o zaplatení platobnou kartou a výpis zo svojho bankového účtu, čím preukázal svoje tvrdenie, že dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru odporcu sa nezakladá na pravde, a že pracovnú disciplínu neporušil. Túto skutočnosť rovnako preukazujú aj ďalšie dôkazy ako je rozpis tankovania počas cesty

domov z V. Y. V. dňa 05.03.2011, výpis z bankového účtu a potvrdenia o ďalších tankovaniach plnej nádrže do jeho osobného motorového vozidla cestou domov dňa 05.03.2011, a ktoré preukazujú, že nemal dôvod tankovať pohonné hmoty do svojho osobného motorového vozidla ku škode odporcu, keď cestou domov trikrát tankoval plnú nádrž do svojho osobného motorového vozidla na verejných čerpacích staniciach a riadne za to zaplatil.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec v celom rozsahu a z dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), na odvolacom pojednávaní (§ 214 ods.1, písm. a/ O.s.p.) a po opakovaní dokazovania (§ 213 ods. 3 O.s.p.) výsluchom navrhovateľa (§ 131 ods. 1 O.s.p.) a listinnými dokladmi oboznámením obsahu ich podstatných častí (§ 122 ods.1 O.s.p. v spojení s § 129 ods. 1 O.s.p.), dospel k záveru, že navrhovateľ dôvodne vytýka súdu prvého stupňa, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a na ich základe vyvodil aj nesprávne právne závery.

Z hľadiska aplikácie § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, kedy zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu, je potrebné zdôrazniť, že ide o právnu normu s neurčitou (abstraktnou) hypotézou, a preto je vždy úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia, s ohľadom na okolnosti prípadu, sám túto hypotézu vymedzil, pričom nie je v tomto smere obmedzovaný žiadnymi konkrétnymi hľadiskami či hranicami, ale berie do úvahy špecifika prejednávanej veci a prihliada aj na právne závery a ustálený výklad, ktoré v tomto smere zaujala súdna prax. Pracovná disciplína je súhrn právnych povinností zamestnanca, ktoré vyplývajú z pracovnej zmluvy, kolektívnej zmluvy, a pracovného poriadku, zo všeobecne záväzných právnych predpisov, s ktorými bol oboznámený. Zavinené nespĺnenie či porušenie takejto povinnosti, a to prinajmenšom z nedbanlivosti, ktoré musí byť preukázané (nepostačuje jeho predpoklad či domnienka), má potom za následok porušenie pracovnej disciplíny, ktoré môže zamestnávateľ postihnúť niektorým zo zákonom stanovených spôsobov. V prípade okamžitého skončenia pracovného pomeru ide o najprísnejší postih zamestnanca, kedy od zamestnávateľa nemožno za žiadnych okolností spravodlivo požadovať, aby pracovný pomer pokračoval aj keď len do skončenia výpovednej lehoty; môže ísť o niekoľkonásobné porušenie pracovnej disciplíny, ktoré len v súhrne dosahuje intenzitu závažného porušenia, alebo môže ísť o ojedinelé porušenie, ktoré vzhľadom na svoju intenzitu neumožňuje už ďalšie ponechanie zamestnanca v pracovnom zaradení z dôvodu udržania pracovnej disciplíny. Vždy je potrebné z hľadiska hodnotenia intenzity porušenia pracovnej disciplíny prihliadnuť na osobu zamestnanca, dôležitosť ním vykonávanej práce, jeho doterajší postoj k plneniu si pracovných povinností, ako aj na situáciu, v ktorej k porušeniu došlo, na povahu, charakter a následky porušenia povinností a na všetky okolnosti konkrétneho prípadu.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa na základe výsledkov vykonaného dokazovania skutkovo ustálil, že navrhovateľ sa dopustil skutku, ktorý mu odporca kládol za vinu v okamžitom skončení pracovného pomeru, a ktorým navrhovateľ porušil pracovnú disciplínu, ktorú z hľadiska jej intenzity vyhodnotil ako závažnú, odôvodňujúcu odporcu s navrhovateľom okamžite skončiť pracovný pomer. Z hľadiska dôkaznej situácie v konaní, nepovažoval; na základe výpovede navrhovateľa a ním predložených listinných dôkazov - doklady o kúpe pohonných hmôt; za preukázanú obranu navrhovateľa do takej miery, aby bola spôsobilá vyvrátiť jeho; odporcom dôkazne preukázané; protiprávne konanie. Z hľadiska skutkového stavu bolo nesporné, že navrhovateľ pracoval u odporcu ako vodič nákladného motorového vozidla na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.08.2009. Listom zo dňa 08.03.2011 okamžite skončil odporca pracovný pomer s navrhovateľom pre závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktorej sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v noci z piatka 04.03.2011 na sobotu 05.03.2011 ukradol odporcovi v priemyselnej zóne mesta Z. (V.) pohonné hmoty, keď bezpečnostná spoločnosť poverená strážením tejto priemyselnej zóny oznámila odporcovi, že videla navrhovateľa v uvedenom časovom vymedzení ako tankuje pohonné hmoty do svojho súkromného vozidla a do kanistrov.

Obrana navrhovateľa bola založená na tom, že kamión tankoval ráno okolo 5.30 hod. a svoje osobné vozidlo mal odstavené pri kamióne z dôvodu, že do neho z kamióna nakladal chladničku a veci na spanie. Po natankovaní kamión odstavil a v priebehu cca 15 minút odišiel a do svojho osobného motorového vozidla; ktoré má nádrž s objemom 50 litrov; natankoval na najbližšej verejnej čerpacej stanici 46 litrov. Na preukázanie svojich tvrdení predložil doklady (pokladničné bloky) o tankovaní pohonných hmôt dňa 05.03.2011, a to na čerpacej stanici v V. o 6.30 hod. v objeme 46,03 litra, na ďalšej čerpacej stanici v O. (P.) o 13.38 hod. v objeme 41,65 litra a na čerpacej stanici Červeník o 18.40 hod. v objeme 50,75 litra, k čomu pripojil; ako doklady o úhrade za tieto čerpania platobnou kartou; výpisy z bankového účtu a k tomu predložil rozpis tankovania počas cesty K. V. Y. V.. Touto svojou obranou preukazoval, že pokiaľ by si natankoval svoje súkromné vozidlo pohonnými hmotami

pri tankovaní kamiónu, tak by si nebol musel vzápätí dotankovať po opustení areálu takmer celú nádrž svojho vozidla na verejnej čerpacej stanici.

V prejednávanej veci bolo dôkaznou povinnosťou odporcu náležite preukázať, že došlo ku skutku kladenému navrhovateľovi za vinu v okamžitom skončení pracovného pomeru, že týmto skutkom navrhovateľ porušil pracovnú disciplínu, ktorého intenzita dosiahla závažnosť porušenia pracovnej disciplíny. Odporca v konaní predložil správu bezpečnostnej služby zo dňa 07.03.2011, ktorej obsahom bola informácia o podozrivom správaní jedného zo šoférov odporcu, ktoré zistil strážnik pri svojej obchádzke počas noci z piatku 4. marca na sobotu 5. marca 2011, a podľa ktorej strážnik videl šoféra kamiónu s poznávacou značkou V. XXX D. ako si tento do svojho kamióna dopĺňa palivo a taktiež si doplnil palivo do súkromného vozidla s poznávacou značkou V. XXX R. a taktiež si naplnil bandasky umiestnené vzadu v tomto vozidle. Na rozdiel od súdu prvého stupňa odvolací súd nepovažoval tento dôkaz za priamy, nakoľko tento len sprostredkúval informáciu získanú bezpečnostnou službou od strážnika o tom, že tento videl navrhovateľa tankovať do kamiónu palivo a zároveň si doplnil pohonné hmoty aj do súkromného vozidla a do kanistrov. Za jediný priamy dôkaz v konaní považoval odvolací súd výpoveď svedka - strážnika G..P., na ktorého sa správa bezpečnostnej služby odvolávala, a ktorý mal vidieť konanie vytykané navrhovateľovi v okamžitom skončení pracovného pomeru. Výpoveď svedka však podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne nepotvrdila autentickosť a hodnovernosť obsahu správy bezpečnostnej služby, nakoľko bola len všeobecná, a jedine čo svedok potvrdil, bolo tankovanie do kanistrov. Naopak navrhovateľ predloženými dôkazmi závažne spochybnil hodnovernosť obsahu správy zo dňa 07.03.2011 o tom, že by tankoval pohonné hmoty do svojho súkromného motorového vozidla, a to tým, že preukázal tankovanie plnej nádrže do svojho osobného motorového vozidla na verejnej čerpacej stanici na ceste z V. Y.o V. a úhradu platobnou kartou za načerpané pohonné hmoty zo svojho účtu. Námietky odporcu v tom smere, že navrhovateľ mohol manipulovať s natankovanými pohonnými hmotami v čase medzi tankovaním v objekte a tankovaním na verejnej čerpacej stanici, a že mohol požičať platobnú kartu inej osobe, považoval odvolací súd za špekulatívne. Odvolací súd zastáva názor, že vzhľadom na závažnosť skutku, z ktorého bol navrhovateľ v okamžitom skončení pracovného pomeru obvinený, bolo dôkaznou povinnosťou odporcu jednoznačne preukázať, že sa navrhovateľ dopustil krádeže pohonných hmôt na škodu na jeho majetku. Výpovednú hodnotu dôkazov predložených odporcom taktiež oslabuje v konaní vzniknutá pochybnosť, či navrhovateľ (technicky) mohol natankovať svoje vozidlo naftou z tankovacieho stojanu (pištole) slúžiacom pre kamióny. S prihliadnutím na ďalšie skutkové okolnosti prípadu (odmietanie preťažovania kamiónu navrhovateľom, pokyn odporcu na okamžité ukončenie práce a návrat domov, prísľub odporcu na preplatenie cestovných nákladov) vyhodnotil odvolací súd danú dôkaznú situáciu v neprospech odporcu, keď tomuto sa v konaní nepodarilo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že navrhovateľ sa dopustil protiprávneho konania, pre ktoré s ním okamžite skončil pracovný pomer, keď dôkazy predložené navrhovateľom dôkaznú silu v jeho neprospech svedčiacich dôkazov podstatne oslabovali. Výpoveď navrhovateľa o tom, že do kamióna mal tankovať o 5.30 hodine je síce vyvrátená tankovacou kartou, podľa ktorej mal tankovať o 3.38 a 3.42 hodine, čo však nevylučuje, aby o 6.30 hodine tankoval do svojho vozidla na verejnej čerpacej stanici pri Z..

Aj pokiaľ by na základe hodnotenia výsledkov vykonaného dokazovania bolo možné považovať za preukázané tankovanie pohonných hmôt navrhovateľom (len) do kanistrov, ktoré potvrdil vypočutý svedok, a ktoré tankovanie navrhovateľom predložené pokladničné doklady o tankovaní pohonných hmôt priamo do jeho osobného motorového vozidla na verejnej čerpacej stanici nevylučujú, ani v takom prípade nemožno vyhodnotiť dôkaznú situáciu v prospech odporcu, nakoľko dôkazy svedčiace v jeho prospech si vzájomne nekorešponovali, keď z výpovede svedka vyplývalo, že navrhovateľ mal tankovať do kanistrov a zo správy zo dňa 07.03.2011 vyplývalo, že mal tankovať do svojho súkromného vozidla aj do kanistrov. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že výpoveď svedka je v rozpore s obsahom správy zo dňa 07.03.2011, tvoriacej súčasť vymedzeného skutku, čo zakladá jej nedôveryhodnosť.

S poukazom na vyššie uvedené hodnotenie výsledkov vykonaného dokazovania nepovažoval odvolací súd za dostatočne preukázaný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru odporcu s navrhovateľom z hľadiska skutku, ktorý sa v ňom kládol navrhovateľovi za vinu, a preto dospel k záveru, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 08.03.2011 je neplatné, a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý ho v tejto časti založil na skutkových záveroch, ktoré nezodpovedajú správne hodnoteniu výsledkov vykonaného dokazovania, zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že návrhu navrhovateľa v tejto časti vyhovel.

Vo zvyšnej napadnutej časti týkajúcej sa navrhovateľom uplatneného nároku na náhradu mzdy z neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa § 221

ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vec mu vrátil v tejto časti na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p., nakoľko rozhodnutie o náhrade mzdy odvolacím súdom by v celom rozsahu nahrádzalo prvostupňové rozhodnutie, čím by bolo účastníkom konania odoprené právo namietať správnosť skutkových a právnych záverov na inštančne vyššom súde; keď posúdenie podstaty veci v rámci dvojinštančného súdneho konania je súčasťou práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces a požiadavke dôsledného rešpektovania ústavného princípu dvojinštančnosti konania je možné urobiť v tomto prípade jedine kasačným rozhodnutím. Úlohou súdu prvého stupňa bude preto doplniť dokazovanie na zistenie rozhodujúcich skutočností pre posúdenie vzniku, trvania a výšky nároku navrhovateľa na náhradu mzdy v intenciách ust. § 79 ods. 1 Zákonníka práce.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.